

fordi man sølte, det var en Industri, der var til Fordel for Landbruget. Der blev altsaa i de nærmeste Aar bygget 3 store Fabrikker til, og det var ikke Smaasummer, som bleve anvendte dertil. Jeg vil blot anføre, at f. Eks. Fabrikken paa Lolland ved Næstved kostede 2,300,000 Kr., Fabrikken i Årsens omtrent det samme, og Fabrikken i Stege omtrent 2 Millioner. Det gik imidlertid meget godt, vi arbejdede rolig og godt, og der var det Særlyd, at medens Raffinaderierne tidligere havde støttet Røgerierne, saa blev nu undertiden det ombendte Tilfældet, at Røgerierne i enkelte Aar maatte støtte Raffinaderierne, fordi disse den Gang arbejdede under tunge og svære Forhold, i enkelte Aar naturligtvis, men i det hele og store arbejdede de godt. Dertil kom, at der paa et tidligere Stadium, den Gang vi kun havde det ene Røgeri, blev købt store Kvantiteter Rørsukker, som steg i Pris, og derved blev der stor Fordel. Vi arbejdede rolig indtil 1884; det gik meget godt, og man fik et smukt og efter vore Forhold endog overordentlig smukt Udbytte, men saa kom 1884 og 1885. Med 1884 og 1885 kom Krachet i Sukker. Sukkeret faldt i England fra nogle og tyve sh. ned til 10 sh. De Herrer ville se, at det var svært at arbejde under saadanne Forhold. Vi stode med Kontrakter med vore Landbrugere og maatte betale den samme Pris for Røerne, som vi havde afforderet om, medens vi kun kunde saa omtrent 10 sh. i Stedet for 23 sh. Man vil altsaa se, at der var et meget stort Tab, og det gik ogsaa saaledes, at man i 3 Aar arbejdede med et meget betydeligt Tab. Jeg vil ikke alene anføre, at man i de tre Aar intet Udbytte havde af de 10 Millioner, der vare anbragte i Røgerierne og Raffinaderierne, men det Reserverfond, det Fond, der var opsparet til uheldige Tider, blev altsammen spist op. Man vil erindre, at Aktierne faldt fra 120 til nogle og tredive à fyrretyve, Tallet spiller ikke nogen Rolle, det er blot for at vise, hvorledes det den Gang gik. Nu efter 1887 kom der atter en Sukkerbevægelse, som bragte os lidt paa Fode igen. Vi laa inde med Lagere, og vi tjente noget paa dem, vi havde. Efter den Tid har Forholdet stillet sig saaledes, at Sukkerpriserne have holdt sig mellem 12 og 13 sh, saa at der er levnet os en jævn god Avance, saaledes at de danske Sukkerfabrikker i de 3 sidste Aar have givet et Udbytte af 4-5-6 pCt., og det vil man vel ikke sige er noget stort Udbytte af et industrielt Foretagende. Nu staa vi altsaa, om jeg saa tør sige, ved en Krise, et Vendepunkt. Vi have i de 3 sidste Aar arbejdet os op, saaledes

at vi have givet et passende ikke noget stort Udbytte, men dog noget Udbytte. Nu staa vi her ved et nyt Vendepunkt, idet vi nemlig skulle have en ny Toldtarif. Den højtærede Finansminister har jo set med saa stor Velvilje paa andre Industrier, men man kan just ikke sige, at han har vist saa overordentlig stor Velvilje mod os, idet han har berøvet os 1 Dre Bestyttelse for raffineret Sukker. Jeg paaviste for, at undertiden havde Røgerierne bragt Fordel, og undertiden havde Raffinaderierne bragt Fordel. Nu skulle vi altsaa konkurrere med fremmede præmierede Sukkere. For hvert Pd Sukker, der indføres fra Tyskland, saa de 1³/₅ Pfening eller 1¹/₂ Dre pr. Pd., fra Belgien og Frankrig saa de 4 Dre pr. Pd., og det skulle vi konkurrere med. Naa! Vi have højet os og ikke gjort nogen Indvending derimod. Det eneste, vi have bedt om, er, at det maa blive os forbeholdt, at det Sukker, der indføres fra præmierede Lande, altsaa bliver præmiebelønnet med Udførslen fra de Lande og gaa over til at blive raffinerede i andre Lande, maa blive sat et eller rettere to Numre ned mod det, den højtærede Finansminister foreslaar. Jeg har for dem, der kunne have Interesse deraf, taget Prøver frem, saaledes at de kunne se, at der ikke er nogen synderlig stor Forskel paa de Sukkere, som paa den Maade skulle indføres. Men det er ikke en Bestyttelse, den beder om, men egentlig blot en Bevarelse af vort Marked, thi under den strenge Konkurrence, der har været med Hensyn til disse Fariner, saa blev der forsøgt at lave saadanne. Vi indforskrev Arbejdere fra Skotland, men det mislykkedes; derimod lykkedes det ved ihærdige Bestræbelser at tilvejebringe et Produkt, som vi kalde dansk Butterisukker, og dette Produkt har vundet betydelig Indgang. Der er slet ikke Spørgsmaal om andet — det maa enhver indrømme — end at det er betydelig bedre end de stotste Fariner, det holder 2 à 3 pCt. mere Sukkerindhold end de skotske Fariner. Altsaa, det, vi bede om, er blot det, at det høje Ting vil forandre 18 til 16 og derved bevare for os det Marked, vi have stabt os, saaledes uanfægtet af de fremmede indførte raffinerede Sukkere. Der er dem, som ere bange for, at man derved skal gøre dansk Sukker dyrere, men det er ikke Tilfældet, thi af Nr. 16 kunne de indføre saa meget, som de ville, og vi have allerede nu et Wimmers Forskel, idet de have Nr. 18, og vi have Nr. 19. Jeg føler mig forvisset om, at naar den lille Lov, som flere Gange er bleven omtalt, kommer for, vil den ærede Finansminister vistnok forlange, at det skal gaa ned til Nr.